

се трудили нѣшто да отгадятъ, а никакъ не искали да изучаватъ очевидни-тѣ евленія въ природа-та. Като събирали около себе прилежни слушатели, и обожатели (школа), тѣ подкопавали и събаряли отъ темели-тѣ Елинеко-то многобожие, и туй тѣхно отричанье има и до днесъ голѣмо историческо значенне. Положително-научни-тѣ мисли на Елински-тѣ философи, като зачнемъ, отъ Талеса на чакъ до Платона, толкози сж дѣтинеки и наивни, штото не заслужаватъ нито да се споменуватъ. Най-даровити-тѣ отъ тѣхъ самѣ признавали, че сичко-то тѣхно мудруванье не струва нито едно счуено дукато. « Ништо не е възможно човѣкъ съвършено да познае — казва Анаксагоръ —, ништо не може напълно да се испита, нито може нѣшто да бжде истинско; чувства-та сж ограничени; ума е слабъ; живота е краткъ. » На туй основали и скентици-тѣ своя-та философия и отричали сичко на този светъ, дори най-сетне и отрицание-то на само-то отрицание. Софисти-тѣ (лжжемждреци-тѣ) пѣкъ отъ друга страна обѣрижли философия-та въ диалектическо орждие, съ което орждие е възможно сичко да се докаже и отъ сѣка една страна. Най-наподиръ дошла работа-та до тамо штото Елинския умъ, като вървялъ по такива пѣтишта на мждроване, довелъ самъ себе си до очевидно-то и крайно банкротство.

Нѣ-горния класъ отъ Елинския народъ, който се намираше подъ влияние-то на философия-та, история-та и поезия-та и който държеше въ рѣце-тѣ си свчка-та политика, за скоро време се отрѣче отъ своя-та народна вѣра. Ала простия народъ сѣ пакъ държеше свои-